

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

25. Dies Maii. Omnis perfectus, perfectionis est indigus. Fulgent. ad
Monim. l. 1.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

furit, vel arcu Teucer, non consilio Agamemnon, nec oratione Nestor, nec divinatione Calchas, nec dolis Ulysses, tot annorum curriculo capere potuerunt. Nos si Deo auspice præliemur; & sub ejus vexillis meremus, speremus fore, ut illius gratiâ freti, robore nixi, numine fulti, vim, tela, contilia, machinas, balistas, violentas impressiones, & efferatam audaciam vincamus? Ipse è cæli podio non tantum est spectator sed propugnator: & ut Xerxes, pugnam Salaminam ab alto monte spectaturus, in aureo sedit folio, & multos adhibuit scribas, quorum munus fuit, ut quæque res in prælio gererentur, excipere, & fortia uniuscujusque facta notare. Sic Deus è sua machina non contemplatur pugnantes, juvat ut vincamus, palmas numerat, ac victorias. Sub tali Duce pugnant, est victoria certa, sub aliis incertæ: juxtâ illud Poëtæ:

Est nulli certum cui pugna velit dare certum.

25. DIES MAII.

Omnis perfectus, perfectionis est indigus. *Fulgent. ad Monim. l. I.*

Nemo tam I. perfectus, cui non insit defectus.

Licet jam pedem extuleris ex via lata, & à vitiis recesseris, & intuleris in viam arctam, & ad virtutes accesseris, nunquam tamen oportet tibi persuadeas, te statim omnibus absolutum numeris, sed potiùs te scaterere nævis innumeris. Nihil enim est aliud in hac vita omnis nostra

Majus.

Tessera.

397

Istra perfectio, quàm minor quædam imperfectio. Nemo est cui non plus desit, quàm adsit prudentiæ, & scientiæ. Hinc nullus scit, quanta nescit. Nullus enim tam est mente sagax, animoque solers, quin in pluribus hallucinetur per ignorantiam, quàm rectè agat per solertiam. Nemo est tam justus, quin plurimum ei desit ad obtinendam justitiam. Nec ulla in illo est virtus, in qua non sit aliquis nævus. Nec ullus est tam doctus, qui non egeat doceri. Nemo est qui omnia ad summum absolverit. Nec illi fuere tam integri, in quibus nihil ipsa desideraret integritas. Itaque perfectorum justitia est, ut nunquam præsumant se esse perfectos. Hoc ergò sit certum, inter mortales, ex mortalibus, cum mortalibus nihil esse perfectum, nisi per Deum, & in Deo perfectionem consequatur. Cum enim homines infinitis sint obnoxii delictis, nihil pronius est quàm delinquere.

II. Quid miraris? Nullus hominum ordo, in quo non sit aliquid inordinatum: nulla hominum societas, ubi non est aliqua labis fœditas: nullum corpus, tam undique omni elegantia, & lepore venustum, in quo non sit quod possis vel quia deest, addere, vel quia superest, demere. Itaque veteres cum vellent Deorum suorum turbam, ex omni parte esse perfectam, & sine defectu absolutam, & ab omni quod carpi posset vitio eximiam, unum tamen lori-pedem esse ajunt Olympicæ pompæ, & senatus ludibrium. In planetis benefico lumine juvantibus, maleficus unus est Saturnus. In aëre vitali vi prædito, præstites sunt exitiosi: in metallis opulenti venena; inter herbas cicuta. Sic in Philosophis reperiuntur fatui,

fatui, in Grammaticis barbari, in Theologis Hæretici, in militibus meticulosi. Sic nec omnes Advocati sunt Patroni, nec omnes Judices, legum vindices, nec Vestales omnes castæ, nec omnes Theologi sunt Theophili. Hæc est humana imbecillitas, quæ ad lapsum prona, ut Harpya, si quid in homine reperit honesti, dehonestat; si quid venusti, devenustat; si quid formosi, deformat. Nemo tam integrè vixit, quin ipsum vel puderet, vel pœniteret sic vixisse. Sit aliqua formæ tam exquisitæ, quàm ipsa Venus, adhuc reperietur aliquis nævus. In ipsa Helena invenietur à Momo macula.

III. Igitur quisque patitur suos manes, quia in quolibet est aliqua quæ inficit labes. Naaman erat charus Regi Syriæ, sed leprosus: Rachel formosissima, sed infœcunda: Lia prole dives, sed lippa oculis: Saul Rex, sed exosus. Sic unus est nobilis sanguine, sed pravus indole; est dives fortunæ opibus, sed pauper naturæ dotibus, hic acuto, & astuto ingenio, sed nimis indulgens suo genio: ille est quasi encyclopædia omnis scientiæ, sed nullius est conscientiæ: ille pollet omnibus artibus, sed & caret omnibus virtutibus: ille prudentiæ est Aristides, sed formâ Therfytes: ille præstans est sago, sed nullus in toga: ille in campo est incomparabilis ut exercitui præsit Imperator, sed non est qui in curia consilia det Senator. Hic benè canit, sed malè pingit: hic valet calamo, sed torpet gladio: ille ut terram excolat est peritissimus arator, sed ut coram populo peroret, nullus orator: ille valet pedibus, sed mancus est manibus: hic habeat robustum caput, sed infirmum pectus: hic habet concinnè formatum
nasum,

Majus.

Tessera.

399

nasum, sed fœdum in tergore gibbum: hic perfectus est corpore, sed calvo est capite. Nil huic homini videtur deesse, nisi unum, quod non sit aptus præesse. In illo nihil est quod desideres, nisi non esset tam deses. Ille esset factus ad unguem, si caput non scalperet unguibus. Ille esset homo omni ex parte consummatus, nisi esset tam facilè iratus. Illius vita esset vivendi norma, nisi sineret se rapi alienâ forma. Denique sit hoc oraculi vice, quod cecinit Poëta:

Jam vix sunt visi, qui caruere nisi.

26. DIES MAIL.

Perditissima ratio est, diligere formam, negligere famam. Cicero 4. Reth.

Ubi est vel I. minimus defectus, nullus sit neglectus.

TAmetsi quilibet habeat, quo displicet homini, defectus, nullus tamen debet esse in eo eradendo, ne displiceat Deo, neglectus. Plus rationi repugnat diligere corpus, & negligere animam, quàm deligere formam, & negligere famam. Plus est tibi tua fama, quàm forma, quia illa à pluribus auditur, quàm hæc videtur: inde sis notior commendatione famæ. Pluris quoque æstimas famam animæ, quàm formam corporis. Semper ægrotare, malum tibi esset intolerabile, inter humanos artus, habere membrum aliquod brutæ pecudis, esset malum inæstimabile. Prodigosior est minimus in anima nævus, quàm maximus in corpore morbus. Non auderes te foris spectabilem
exhi-